

Adventní pastýřský list o Božím slovu pro diecézi na rok 2010

Milé sestry a milí bratři,

začínáme nový církevní rok a s ním přijímáme i nové slovo z Písma svatého. Jak nám ukazuje zkušenost, to slovo nás po celý rok provází v našich rozjímáních a našem úsilí o duchovní růst a je výchozím bodem mnohých společných duchovních aktivit. Pro nastávající rok jsme vybrali slovo z Lukášova evangelia: *“Pane, nauč nás modlit se”* (Lk 11,1).

Je to prosba Ježíšových učedníků, inspirovaná modlícím se Ježíšem. Zřejmě byl pohled na něho, často ponořeného do rozmluvy s Otcem tak působivý, že jeho učedníci zatoužili po tom, aby je naučil modlit se. Ježíš je při této příležitosti učí “svou modlitbu”, tj. Otče náš.

Vstupme tedy i my do Ježíšovy školy modlitby a nechme se jím touto školou po celý rok vést.

Především je třeba říci, že pro našeho Učitele, Pána Ježíše, byla modlitba základní životní potřebou. On, který jako pravý Bůh je ve svém božství neustále v dokonalé jednotě s Otcem, nemohl ve svém lidství jako skutečný člověk bez spojení s Otcem, uskutečňované modlitbou, vůbec žít.

A jak je to u nás? Toužíme po Boží blízkosti? Toužíme po tom, tuto blízkost uskutečňovat skrze modlitbu? Žijeme v uspěchané době. Proto je bezpodmínečně nutné si na modlitbu vyhradit čas. Nejlépe ráno, protože potom jdeme vstříc problémům a úkolům dne vnitřně vyrovnaní a posílení modlitbou, neboť jsme už předem tyto své úkoly a problémy odevzdali Bohu a vyprosili si pro ně sílu a světlo Ducha svatého. Přes den se potom k modlitbě většinou moc nedostaneme, až zase večer. Znamená to ovšem často dát večer modlitbě přednost před sledováním televize či jinou činností. Je ovšem velmi dobré najít čas pro společnou modlitbu v rodině či ve společenství. Jednak nás to přinutí ustat od práce či jiné činnosti a jít se modlit, když s námi ostatní počítají, a jednak společná modlitba má zvláštní pozeňání; je to modlící se církve se svou hlavou Ježíšem uprostřed, tak jak nám to slíbil (Mt 18,19-20).

A co je pro nás vlastně modlitba? Odříkávání, často málo soustředěné, různých modliteb a modlitbiček, anebo především ponoření se do Boží přítomnosti s tím, že si uvědomíme, že jsme Bohu blízko, zcela se mu odevzdáváme a vyjadřujeme mu svou lásku. Potom ovšem mohou následovat i různé ústní modlitby, především liturgické, rozjímání nad texty Písma svatého a nad dalšími texty, ale vždy by mělo v pozadí zůstat ono vědomí Boží blízkosti.

V obecném povědomí se modlitbou rozumí často pouze modlitba prosebná. Jak bychom se asi dívali na člověka, který by se na nás obracel jen když by něco od nás potřeboval a jinak by si nás nevšímal? Byl by to asi pořádný sobec. Bůh je jistě milující Otec, který nás má nesmírně rád a chce nás zahrnovat stále svými dary k našemu dobru, ale záleží mu také na tom, abychom nebyli sobci, abychom rostli ve vzájemné lásce, která dává i přijímá, a to i ve vztahu k němu. To jediné, co my mu ovšem můžeme dát je naše klanění, chvála a dík, při kterých jako tvorové se skláníme

před svým Tvůrcem, jako milující děti přicházíme k milujícímu Otci a chválíme ho za všechnu jeho velikost, moudrost a krásu, za všechno stvořené a děkujeme mu za dary, kterými nás neustále zahrnuje.

V prosebné modlitbě pak myslíme nejen na sebe a naše potřeby, ale také na druhé, blízké i vzdálené, a zvláště na všechny potřebné, trpící nejrůznějšími nedostatky. Proto také budeme navrhovat každý měsíc úmysly, na které budeme zvláště ve svých prosbách pamatovat.

Na začínající měsíc prosinec jsme tedy stanovili úmysl: *za osamělé*. Je to proto, že zvláště o Vánocích na ně jejich osamělost dolehne. Chceme tak zaměřit na ně pozornost, abychom na ně pamatovali modlitbou i skutkem. Na leden, který každoročně zahrnuje týdny modliteb za jednotu křesťanů, jsme zvolili právě úmysl: *za jednotu křesťanů*. Chceme se za jednotu modlit sami, ale chceme se také účastnit společných modlitebních shromáždění za jednotu spolu s křesťany jiných církví a církevních společenství. Úmysl na únor bude: *za nemocné a trpící*. Důvodem je, že 11. únor, výroční den Lurdského zjevení Panny Marie, je světovým dnem nemocných. Úmysly na další měsíce vám budeme sdělovat průběžně.

A co když jsme prosili a naše modlitba, aspoň jak se nám zdá, nebyla vyslyšena? Na tuto situaci odpovídá sám Pán Ježíš v úryvku následujícím po našem slovu, tj. v Lk 11,5-13. Stručně by se dalo říci, že nejsme-li, jak se nám zdá, vyslyšeni, pak Bůh nám dá něco lepšího, než oč jsme prosili, ale vždy nás vyslyší. Proto: *“proste, a bude vám dáno; hleďte a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno”* (Lk 11,9).

Milé sestry a milí bratři, vyprošuji vám požehnanou dobu adventní i celý nastávající rok a zvláště se modlím a budu modlit za to, abychom v tomto roce byli všichni dobrými žáky v Ježíšově škole modlitby.

Váš bratr a biskup + František.

V Plzni dne 25. listopadu 2009
(Č. j.1540/2009)

Přečtěte, prosím, při bohoslužbách o 1. neděli adventní.